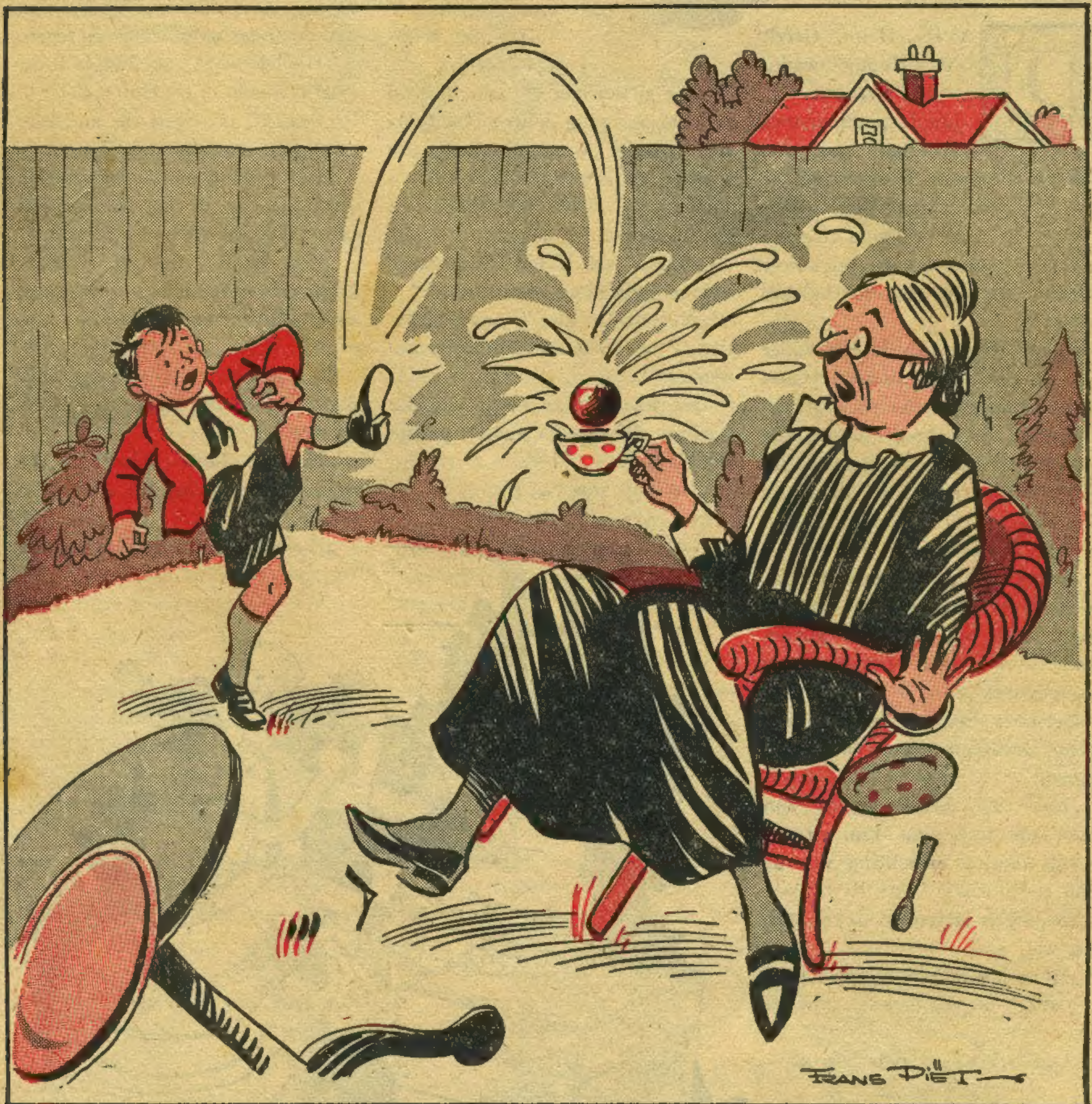
SJORS

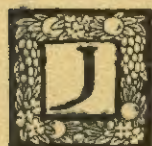
BEHOORT BIJ PANORAMA 6 JANUARI 1938

„GOAL!"

„KEESJE STROOP!"

JAPIE, Henk, Gerrit en Keesje waren dikke vrinden. Japie had 'n nieuwe voetbal gekregen van St. Nicolaas en nu zouden ze een club oprichten. Een echte voetbalclub, met een voorzitter en een penningmeester en nog meer dingen, die bij een voetbalclub horen.

In de schuur van Japie's vader zou de eerste vergadering plaats vinden. Jaap's vader was kruidenier en in zijn schuur stonden kisten, gevulde vaatjes en nog andere voorwerpen waar je zo lekker op kon zitten. Veel fijner dan op een gewone stoel.

Jaap en Henk hadden een paar vaatjes en een kist bij mekaar gezet. Dat was een heel karwei geweest, want de vaatjes waren nog gevuld.

Net toen alles mooi op z'n plaats stond, kwamen Gerrit en Keesje binnen.

„Ha," zei Japie, „jullie zijn mooi op tijd, dan kunnen we direct met de oprichting van de club beginnen."

Ze gingen zitten en Japie stak van wal.

„Mijne heren," zei hij gewichtig, „we zitten hier bij mekaar, om.... eh.... om, nou ja...."

„Om te zitten," riep Keesje.

„Hou je mond nou," antwoordde Jaap wrevelig, „ik was net zo lekker op dreef."

„Daar heb je gelijk in," zei Keesje, „je...."

„Nou, ik moet toch zeker eerst bedenken, wat ik moet zeggen."

„O," zei Keesje lachend.

„We zitten hier om een club op te richten," ging Jaap onverstoorbaar verder, „want we hebben een voetbal en een clublokaal en nou moeten we alleen nog maar een naam hebben."

„Juist," zei Henk, „maar niet zo'n doodgewone naam, hoor."

„Natuurlijk niet," antwoordde Jaap, „we moeten iets leuks bedenken."

Dat was niet zo eenvoudig. Ze dachten diep na en na een poosje zei Keesje:

„De club van vier!"

De anderen keken elkaar eens aan, maar ze vonden het een naam van niks.

„Een voetbalclub van vier! Verbeeld je!"

„De vliegen," stelde Henk voor.

„Dat is ook onzin!" vonden de anderen.

Toen kwamen de namen als „klein maar dapper", „lenig en snel" en „alles door oefening" voor de dag. Maar daar had nu de een, dan de ander weer bezwaren tegen.

„Weet je wat!" zei Jaapje toen, „we noemen onze club: Celer!"

„Celer?" vroegen de anderen, „wat betekent dat dan?"

„Dat weet ik niet," antwoordde Jaap, „maar in het Zuiderpark speelt ook een club, die zo heet!"

„Nee hoor," meende Keesje, „zo'n rare naam nemen we niet, we zijn toch zeker Hollandse jongens."

Ze zeiden alle vier een ogenblik niets. Maar toen schreeuwde Gerrit ineens:

„Hoera! Leve Keesje! We noemen onze club: De Hollandse Jongens!"

„Hoera!" schreeuwden ook de

„Hoera!" schreeuwden ook de anderen en zwaaiden met hun armen.

....een bosje kippenveren, die hij in het schuurtje vond, aan Keesje's broek te plakken....

anderen en zwaaiden met hun armen.

Dat was een prachtnaam! Ze dansten een wilde Indianendans door de schuur en namen met een sprongetje weer bezit van hun zitplaatsen. Want nu moesten er verder nog gewichtige besluiten genomen worden. Maar zover kwam het niet. Want toen Keesje met een sierlijke sprong op zijn tonnetje terecht kwam, kraakte er iets onder hem. Het deksel bezweek en Keesje zakte naar beneden, met zijn benen de lucht in.

Wat schrok Kees.

De anderen eerst ook. Maar toen zij zagen, waarin Keesje terecht was gekomen en hoe hij vergeefse pogingen deed om zich op te richten, schaterden zij het uit. Want Keesje zat met zijn broek in de stroop.

„Help me dan toch," schreeuwde Keesje boos, maar de anderen konden geen vinger uitsteken van het lachen.

„De Hollandse jongen in de stroop !" gierde Henk.

De anderen wilden ook wat zeggen, maar daar zagen ze geen kans toe. Ze hielden hun handen op hun buik en vielen tegen elkaar aan van pret.

Ten slotte begon Keesje te huilen. Toen kregen de andere leden van de club medelijden met hem. Met vereende krachten bevrijdden ze hem uit zijn benarde positie, door zo hard mogelijk aan zijn armen te rukken en ten slotte stond hij weer op zijn benen.

Zijn hele broek zat van achter vol stroop, die langzaam langs zijn broekspijpen, langs zijn blote knieën en over zijn kousen op de grond droop. Met zijn handen in zijn ogen wrijvend, liep Keesje de schuur uit. De drie anderen gingen er achter aan en Henk zag net nog kans een bosje kippenveren, die hij in het schuurtje vond, aan Keesje's broek te plakken, zonder dat deze het merkte.

Jaap's vader en moeder kwamen tot overmaat van ramp de tuin in en Keesje begon nog harder te huilen. Hij wist niet hoe vlug hij de tuin door zou lopen om door het poortje aan de achterkant te ontsnappen.

Maar, o schrik.

Het poortje van hun eigen tuin was gesloten, zodat Keesje verplicht was met zijn druipende broek om te lopen en door de drukke straat aan de voorkant naar huis te gaan.

Al spoedig kwamen een paar honden aan zijn broek ruiken en de kinderen uit de straat dansten achter hem aan en zongen :

„Is dat dan niet Keesje Knoop ?
Ja, zijn broek zit vol met stroop !"

Keesje huilde tranen zo dik als knikkers, want zo'n vreselijk avontuur was hem nog nooit overkomen.

Thuis zei moeder :

„Maar, jongen, waar heb je nou toch in gezeten ?"

Dat hoefde ze echter niet te vragen. Want buiten klonk het liedje :

„Heel zijn broek zit vol met stroop."

Onder tranen en met horten en stoten vertelde Keesje, wat hem overkomen was en vader en moeder Knoop konden zich ook niet meer goed houden.

„Een, twee, drie," zei moeder, „in het bad !"

Daar werd Keesje van de kleverige stroop verlost, maar de hele verdere dag durfde hij niet meer buiten komen. Van de Hollandse Jongens, die kwamen vragen of hij weer kwam spelen, wilde hij niets meer weten.

Hij was boos, vreselijk boos. Maar omdat hij niet eeuwig kwaad kon blijven, was hij de volgende dag weer de vrolijke Kees van altijd.

PIET BROOS

DIKKIE'S AANDEEL STIJGT

Nauw'lijks in 't paleis gekomen,
Wipte Mollie op de grond,
En de jacht begon onmid'lijk,
De muizen vlogen in het rond.

„Wat een dier," zei koning Bobo,
Toen geen muis meer was te zien.
„Hoe heet dan dit heldhaftig wezen?
'k Wou er heel wat geld voor biën."

„Dat is een kat," zei heer Van Braak,
„Dat beest is enig in zijn soort.
Waar dit dier huist, wordt, geloof me,
Niets meer van rat of muis gehoord."

Mollie lag zoetjes te spinnen,
Op de schoot der koningin.
Ze waren beide beste maatjes,
Mollie vond het een goed begin.

„Ik zie," zei koning Bobo peinzend,
„Dat dit dier thuis hoort in 't paleis.
Verkoop me dus die muizendoder,
Noem zelf maar, kapitein, de prijs.

'k Zal 't lieve beest „Onuku", noemen,
Dat heet in mijn taal: „Muizenmoord"."
„Miauw," zei Mollie zonder dralen,
„'k Ga met die titel vast accoord."

Het hele hof van koning Bobo,
Bezichtigde de mooie boot.
De zwartjes klommen in de touwen,
't Was klaar dat iedereen genoot.

„'k Koop de lading," zei de vorst toen,
„En voor Onuku krijg je vast
Van mij wat zakken goud apart nog,
Ik hoop dat je mijn voorstel past."

De zwartjes waren klaar met lossen,
Toen brachten zij het goud aan boord.
In zakken, kisten, tonnen, manden,
In staven, ballen: soort bij soort.

GEEN BOMAANVAL

OF VIJANDELIJK GESCHUT HEEFT DEZE TOREN, – HIJ STAAT TE OIRSCHOT, – IN HET JAAR 1904 OP ZO'N EIGENAARDIGE MANIER VERNIELD. OUDERDOM EN VERWAARLOZING MAAKTEN, DAT DIT ZWARE BOUWWERK OVER DE VOLLE LENGTE VAN ZEVENTIG METER OP 12 DECEMBER VAN GENOEMD JAAR AAN DE ZUID-WESTELIJKE KANT INEENSTORTTE. DOOR DEZE RAMP WERD EEN PRACHTIG KERKORGEL TOTAAL VERWOEST.

DE GROOTSTE KINACULTUUR

VAN DE WERELD BEZIT JAVA. GEEN LAND DAT MEER KINA LEVERT, DAN DIT EILAND. MAAR HET IS EEN DUITSCHER GEWEEST, FRANZ JUNGHUHN, DIE DE GRONDSLAG HEEFT GELEGD EN DE SCHEPPER IS GEWEEST VAN DEZE CULTUUR.

AARDWORMEN

ZIJN IN VEEL GROTER AANTAL IN DE GROND AANWEZIG DAN MEN GEWOONLIJK DENKT. EEN WEILAND, WAARIN DE BOEREN HET PLOEGIJZER NIET ZETTEN, WORDT REGELMATIG DOOR DE WORMEN GEPLOEGD DE WORMEN BEWERKEN DE GROND, DOORDAT ZIJ DE AARDE VERMENGEN MET HUN VOEDSEL. VAN EEN WEILAND, DAT EEN HECTARE GROOT IS, GAAT PER JAAR WEL 25000 KILOGRAM DOOR HET LICHAAM DER AARDWORMEN. DAARAAN HEEFT MEN DAN OOK DE VRUCHTBARE PLANTENAARDE TE DANKEN. ALS MEN NOG BEDENKT DAT DE GANGEN DOOR DE WORMEN GEGRAVEN, DE BUITENLUCHT DIEPER IN DE GROND DOEN DOORDRINGEN, WAT WEER DE GROEI DER PLANTENWORTELS BEVORDERT, KAN MEN WEL BESEFFEN, DAT DIT NEDERIGE DIER, DE AARDWORM, TEGELIJK EEN ZEER NUTTIG DIER IS.

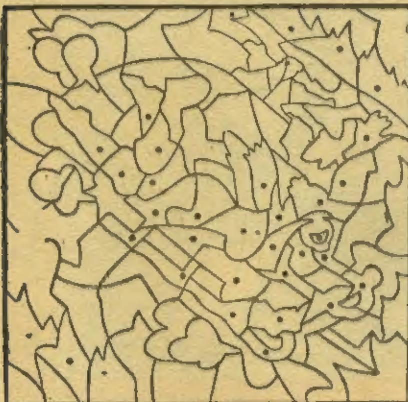
G. GUSSENHOVEN.

BONT ALLERLEI

Waar is de olifant?

Op een vergadering van dieren maakten ze allerlei grapjes over de olifant, die, naar ze dachten, afwezig was. Maar hij was er wel degelijk. Kijk maar eens goed, want hij staat te luisteren en hoort al de grapjes die de dieren over hem vertellen. Zien jullie hem ?

Wat we graag doen!

Wat dat is ? Wie 't wil weten, make alle vakjes met een stipje erin mooi zwart.

Drie-woorden-rebus 7

Het eerste woord betekent een lastige puist.

Het tweede is iets waar je veel pret aan hebt bij het doorbladeren.

Het derde is iemand die de leider is van een stam.

Hoe zou dat moeten ?

Plaats de getallen van 1 tot 9 elk in een van de 9 hokjes, maar zó dat de som telkens 15 is.

Het ijverige bijtje

Een jongetje stond te kijken naar een bijtje en was erg verwonderd dat het zo onophoudend heen en weer vloog. Nog meer verwonderde het jongetje zich, toen het zag, dat het bijtje boven een bord vloog, waarop allerlei letters stonden.

„Wat doe je toch ?" vroeg het jongetje nieuwsgierig.

„Volg me maar," zei het bijtje, „en als je me goed volgt en alle lettertjes onthoudt, die ik aanraak in mijn vlucht, zal je iets leren, wat goed van pas kan komen. Let maar eens op !"

En het jongetje lette op en het bijtje vloog en vloog en het jongetje schreef alle lettertjes op die 't bijtje aanwees.

En toen het bijtje klaar was en het jongetje de twee zinnetjes las, schaamde het zich over zijn luiheid en liep gauw heen om te doen wat het bijtje hem had aangeraden. Welke waren die twee zinnetjes ? Je kunt ze vinden als je de vlucht van het bijtje, aangegeven door de kronkelende lijnen, volgt van de ene letter naar de andere.

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

SCHEMERLAMP-PUZZLE

Van links naar rechts: 1 balkon. 6 os. 7 oma. 8 ik. 9 die. 10 om. 11 rij.

Van boven naar beneden: 1 bord. 2 as. 3 kok. 4 om. 5 naam. 8 Ier.

WAAR IS NOKO, DE KLEINE ?

HOE KOMEN ZE ER ?

SPLITSINGS-PROBLEEM

Volendam. Vol-en-dam.

DRIE-WOORDEN-REBUS 6

1. Sint Niklaas (S-in-T-Nik-la-as).
2. Amsterdam (Am-ster-(k)dam).
3. Stopsignaal (St-op-si-g-na-al).

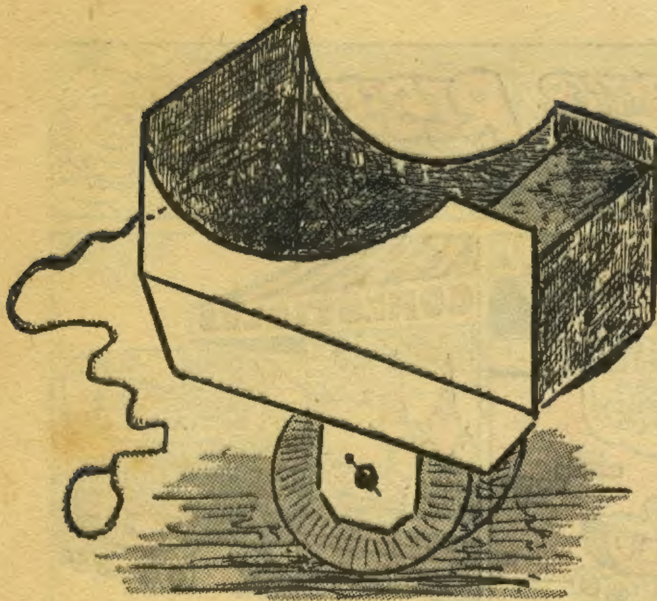

Fig. 1.

GEZELLIG EN GOEDKOOP KNUTSELEN

NIET UITKNIPPEN

HET materiaal voor dit leuk poppenwagentje bestaat of uit heel dik papier of nog beter: uit stevig karton. Wie dit wil maken heeft niets anders te doen dan goed te kijken naar de aangegeven maten. Men kan het zo groot of zo klein maken als men zelf wil. Wie een klein modelletje wil, kan de opgegeven maten gebruiken, wie een groter model wil, moet a l l e maten verdubbelen of verdrievoudigen, enz. Wie bv. in plaats van 10 cm. een lengte neemt van 3×10 of 30 cm., moet natuurlijk ook een bovenbreedte nemen van 3×3 of 9 cm. en een onderbreedte van 3×2½ of 7½ cm. enz. Maar denken jullie erom? Niet inknippen uit de pagina. Dan wordt het veel te klein en de pagina wordt nutteloos geschonden! Fig. 2 geeft het grondplan aan.

De dikke lijnen kunnen helemaal uitgesneden worden. De stippellijntjes geven aan waar gevouwen moet worden. Met een scherp mesje snij je 't karton flink in, om beter te kunnen vouwen, maar niet te diep.

Heb je fig. 2 op 't karton staan en de stippellijnen ingesneden, dan komt het vouwen of in elkaar zetten. Je begint met de lijnen S-A en H-B. Die vouw je n a a r o n d e r e n toe. Lijn G-H n a a r b o v e n. Dat wordt de voorkant van het bakje. Het hele achterstuk met de vleugels vouw je langs de lijn A-B n a a r b o v e n en de twee vleugels langs de lijnen A-C en B-D naar binnen. Dan zie je dat III en IV komen te rusten op S-A en H-B en de twee zijstukken vormen, met de uitgeholde bovenkanten I en II.

De achterkant wordt gevormd door het vierkant A-B-C-D. Het overblijvend stukje vouw je om langs de lijn E-F en zo krijg je 't zitbankje voor 't poppetje.

De randjes maak je ook van karton of met een paar van die leuke spoelen van schrijfmachinelinten. Je kunt ook een klosje nemen, waarvan je beide uiteinden afzaagt. Die uiteinden geven dan twee prachtige randjes, die je op een houten asje steekt. Om te beletten dat ze van de as afrollen, steek je aan de buitenzijde gewoon een stevige speld door de as heen.

Wie karton gebruikt, kan 't wagentje nadien beplakken met wit of gekleurd papier met allerlei uitgeknipte figuurtjes. Dan nog een touwtje en de poppenwagen is klaar. Het spreekt vanzelf dat je de verschillende deeltjes, die tegen elkaar aanliggen, moet vastplakken met een reepje papier of, beter nog, een smal strookje linnen. Het is een heel aardig karretje, vooral als je flinke maten neemt en alles eerst secuur en stevig vastplakt en laat drogen.

Wie niet graag plakt, kan natuurlijk ook kleine gaatjes boren in 't karton en de verschillende stokjes met een draadje of een heel dun touwtje aan elkaar verbinden. Het is wel zo stevig, maar niet zo keurig.

Veel succes en denk aan de maximum-snelheid! 'n Volgende maal maken we samen een kasteelpoort.

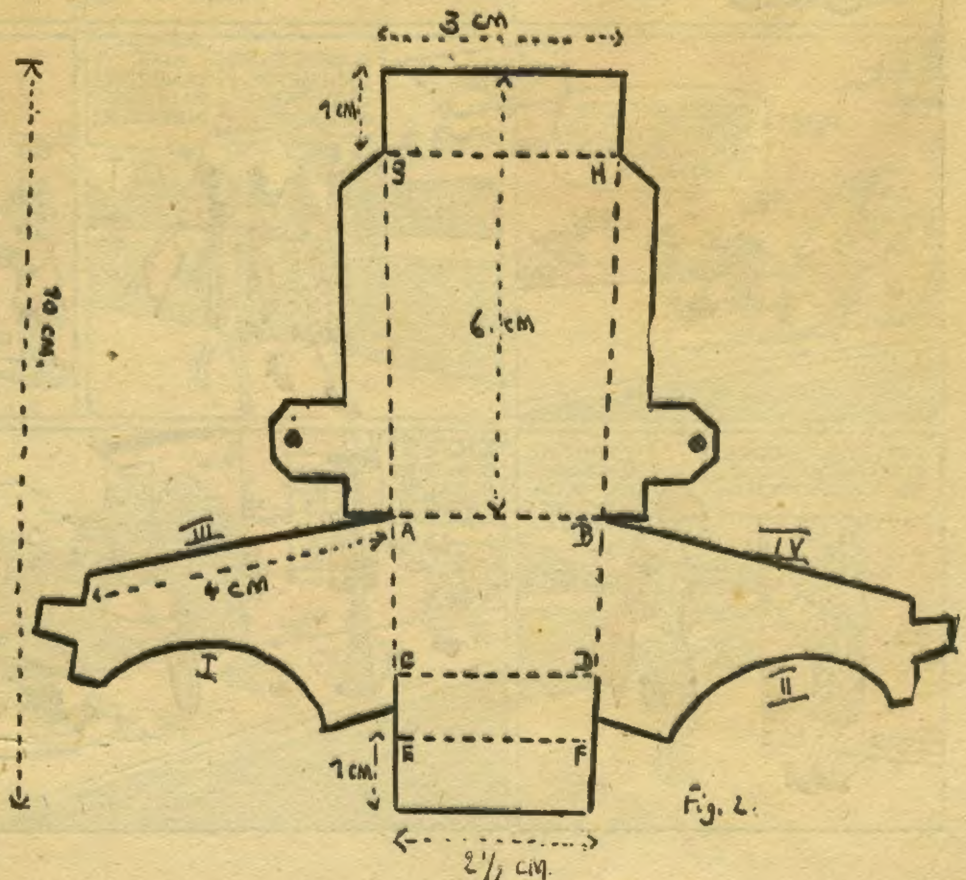

Fig. 2.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

OP STAP MET EEN KINDERWAGEN.

